

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0151 van 4 juni 2013

in de zaak 1213/0088/SA/3/0076

In zake: de heer **Marcel VERBRUGGEN**, wonende te 1840 Londerzeel, Klein Holland 9 bus 102

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Aurélie VAN MEENSEL

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de heer **Rudy GOOSSENS**, wonende te 1840 Londerzeel, Schranckaert 9

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 5 oktober 2012 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 augustus 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel van 16 april 2012 onontvankelijk verklaard.

De deputatie heeft, op basis van een ander bij hem aanhangig administratief beroep, aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het verbouwen en het uitbreiden van een woning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te Londerzeel, Schranckaertstraat 9 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummer 83K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomen partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 16 april 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, in persoon aanwezig, mevrouw Aurélie VAN MEENSEL die verschijnt voor de verwerende partij en de tussenkomende partij, in persoon aanwezig, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Rudi GOOSSENS verzoekt met een aangetekende brief van 12 maart 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 maart 2013 aan de tussenkomende partij toelating verleend om in de debatten tussen te komen betreffende de vordering tot schorsing.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 4 juli 2003 werd bij een plaatsbezoek uitgevoerd door de politie van Londerzeel en de dienst ruimtelijke ordening van de gemeente Londerzeel vastgesteld dat het bestaande gebouw deels werd verbouwd. Er werd vastgesteld dat een bijgebouw, dat het hoofdgebouw met een schuurtje verbindt, tot de grond werd afgebroken omwille van stabiliteitsproblemen en dat er aan het schuurtje eveneens stabiliteitswerken werden uitgevoerd. Er werd verder vastgesteld dat aan het hoofdgebouw nog geen verbouwingswerken werden uitgevoerd. Op dat ogenblik was de betrokken woning gelegen in een zone voor tuinen overeenkomstig het destijds geldende bijzonder plan van aanleg.

Op 19 januari 2012 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het verbouwen van een eengezinswoning”*.

De vraag beoogt het regulariseren, verbouwen en uitbreiden van de woning. De tussenkomende partij wenst de woning naar rechts door te trekken waardoor de woning terug wordt verbonden met een bijgebouw waardoor het geheel terug zijn oorspronkelijk U-vorm verkrijgt. De gevraagde regularisatie van het hoofdgebouw houdt een verhoging van de kroonlijsthoogte in met behoud van de helling.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, gelegen in woonuitbreidingsgebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Molenveld', goedgekeurd met een besluit van de verwerende partij van 6 mei 2010. Vermeld gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan heeft een gedeelte van het vroegere BPA 'Molenveld' vervangen en heeft ook de vroegere bepalingen inzake de gewestplanzonering voor het woonuitbreidingsgebied opgeheven. Overeenkomstig het ruimtelijk uitvoeringsplan is het perceel thans gelegen in een zone voor eengezinswoningen.

Het perceel is verder niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 januari 2012 tot en met 23 februari 2012, worden twee bezwaarschriften ingediend onder andere door de verzoekende partijen.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 6 maart 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Londerzeel verleent op 16 april 2012 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, uitgebracht op 6 maart 2012. Het eerste deel ervan luidt als volgt:

1. JURIDISCHE BEPALINGEN

...

1.2.1 Gewestplan

De bouwplaats is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij KB van 7 maart 1977, gelegen in woonuitbreidingsgebied.

...

1.2.2. APA/BPA/RUP

De aanvraag is gelegen in RUP 'Molenveld' goedgekeurd door de bestendige deputatie op 06.05.2010.

...

1.2.5. Besluit

De aanvraag wijkt af van de bovenbetreffende bepalingen. De afwijkingen houdt in dat de afstand tot de rechter perceelsgrens slechts 2,95m zal bedragen in plaats van 3.00m zoals in de voorschriften bepaald werd. Ook de dakhelling wordt voorzien op 45° waardoor men buiten het opgelegde bouwenveloppe komt. De overheid kan op basis van artikel 4.4.1 van de Vlaamse Codex (...) een afwijking afleveren.

1.3 Erfdienstbaarheid/adviezen

Adviezen

Het project werd niet voorgesteld aan de GECORO.

Private erfdienstbaarheden

Op de plannen wordt vermeld dat er over het perceel een erfdienstbaarheid loopt ten behoeve van de percelen D 84 A en D 77 c2.

...

1.6 Historiek van het dossier

Op 04.07.2003 werd – na melding van werken – een plaatsbezoek verricht van de voornoemde woning door dhr. De Koninck van de Londerzeelse politie en dhr. Rits van de dienst Ruimtelijke Ordening. Er werd vastgesteld dat het gebouw deels werd verbouwd.

Een bijgebouw – dat het hoofdgebouw met een schuurtje verbindt – werd tot de grond afgebroken gezien de stabiliteitsproblemen en aan het schuurtje werden eveneens reeds stabiliteitswerken uitgevoerd. Aan het hoofdgebouw werden nog geen verbouwingswerken uitgevoerd. De woning was toen gelegen in een zone voor tuinen. Ondertussen werd het BPA herzien door een RUP, waardoor een regularisatie- en verbouwingsvergunning kan afgeleverd worden.

Het dossier werd op 27.04.2010 besproken met de afdeling RO. Door het bestendigen van dit gebouw worden de bouwmogelijkheden van de aanpalende percelen niet verkleind of vergroot.

1.7 Decretale beoordelingselementen

1.7.1. Uitgeruste weg

Aangezien het een verbouwing/uitbreiding betreft dient de woning niet aan een voldoende uitgeruste weg te liggen.

...

1.9 Watertoets

Het terrein is niet gelegen in overstromingsgebied.

Gezien er voldaan wordt aan de voornoemde stedenbouwkundige verordening kan men stellen dat aan de watertoets wordt voldaan.

Uiteraard dient de aanvrager het burgerlijk wetboek te respecteren in verband met het afvoeren van het eigen hemelwater op eigen terrein.

Het ontwerp voorziet in plaatsing van een hemelwaterput van 7 500 liter zodat aan de verordening voldaan wordt. Onder deze voorwaarden is het ontwerp verenigbaar met de doelstelling van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

...

2. AFWEGING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

2.1. Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

De aanvraag betreft het regulariseren, verbouwen en uitbreiden van de woning. Door het doortrekken van de woning naar rechts toe wordt de woning terug verbonden met een bijgebouw waardoor het geheel terug zijn oorspronkelijke U-vorm krijgt. De woning bevindt zich op 80cm van de linker perceelsgrens, 2.95m van de rechter perceelsgrens en 4.00m van de voorste perceelsgrens. Voor de woning ligt een wegje in steentjes waarlangs de woning bereikbaar is. De regularisatie van het hoofdgebouw houdt in dat de kroonlijst verhoogd werd van 4.82m naar 5.82m, de helling bleef behouden. Bij de uitbreiding wordt deze hoofdgebouw naar rechts toe doorgetrokken op dezelfde hoogte (kroonlijst 5.82m boven het maaiveld en dakhelling 45°) met een breedte van 2.50m. Daarnaast wordt nog een volume voorzien met dezelfde dakhelling maar met een kroonlijsthoogte van slechts 4.38m. Dit volume verbindt het hoofdvolume met het bijgebouw waardoor een U-vorm ontstaat. Deze U-vorm heeft een totale breedte van 16.24m en een totale diepte van 16.02m. De gebruikte materialen voor de uitbreiding zijn dezelfde als deze gebruikt voor de bestaande woning. Er worden geen ophogingen aangevraagd nog verhardingen.

2.2. Beschrijving van de directe/ruimere omgeving

Het terrein is gelegen in een klein zijbaantje van Schranckaert. Links en rechts van het perceel bevindt zich een braakliggende perceel. Tegenover de woning vindt men de tuinen van de woningen langs de Meerstraat. Achteraan grenst het terrein aan de nieuwe verkaveling 'Schranckaert' die nog niet werd bebouwd. In de ruimere omgeving vindt

men vooraal eengezinswoningen terug in open bouworde. Meer naar het oosten toe bevindt zich de A 12.

2.3. Toetsing van het project aan de omgeving

Aangezien de aanvraag een verbouwing en uitbreiding betreft van een bestaande woning kan men ervan uitgaan dat het project zich in de omgeving inpast, temeer omdat het gebouw grotendeels conform de RUP voorschriften wordt opgericht.

2.4. Aspecten van goede ruimtelijke ordening

Er wordt een afwijking van de voorschriften van het RUP gevraagd voor de afstanden tot de perceelsgrenzen. Tot de linker perceelsgrens blijft deze afstand behouden op 80 cm. Hier worden geen constructies bijgebouwd, enkel de kroonlijst wordt 1 meter opgetrokken. De uitbreiding rechts wordt voorzien op 2.95m van de rechter perceelsgrens. Aangezien het oprichten van de rechter zijgevel op 2.95m gebeurt in het verlengde van het reeds bestaande bijgebouw, is deze versmalling van de bouwvrije strook met amper 5 cm te verantwoorden.

3. CONCLUSIE

Er kan een voorwaardelijke vergunning worden afgeleverd gezien de aanvraag voldoet aan de juridische bepalingen en verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Gunstig, als voorwaarde wordt opgelegd:

- Bestaande erfdiensbaarheden dienen gerespecteerd te worden. Betwistingen omtrent erfdiensbaarheden zijn echter burgerrechtelijk en dienen desgevallend aanhangig gemaakt te worden bij het vredegerecht.

- het regenwater af te koppelen, te bufferen en te hergebruiken door aansluiting op minstens een toilet en/of wasmachine.

- een optische rookmelder te voorzien in elke woongelegenheden conform het decreet dd. 08.05.2009 houdende de beveiliging van woningen door optische rookmelders.

- verplicht een septische put te plaatsen.

- een waarborg te betalen ter bescherming van de openbare weg min. 14 dagen voor de aanvang van de werken

- de aanvrager dient te voldoen aan de huidige wetgeving en reglementeringen inzake keuring van de private waterafvoer en binneninstallaties, veiligheidscoördinatie, energieprestatie en binnenklimaat, ...

- conform het besluit van de Vlaamse Regering dd. 01.07.2001 dient de privéwaterafvoer conform de gangbare wettelijke en technische voorschriften te zijn. Zij moet in de volgende gevallen hierop goedgekeurd worden:

1° voor de eerste ingebruikname; namelijk bij realisatie van een nieuwe aansluiting op de riolering;

2° bij belangrijke wijzigingen;

3° na vaststelling van een inbreuk op de gelijkvormigheid, op verzoek van de exploitant;

4° bij de aanleg van gescheiden riolering op het openbaar domein, met de verplichting om af te koppelen op privédomein, conform de bepalingen van Vlarem;

De bouwheer vraagt de keuring aan. Hij kan hiervoor beroep doen op lijsten van de instellingen die keurders opleiden.

...

Het college van burgemeester en schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de handelingen waarvoor vergunning werd verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die handelingen.

De vergunning wordt afgeleverd onder volgende voorwaarden:

...

Aan de vergunning worden volgende lasten verbonden:

De vergunning mag in één fase worden uitgevoerd.

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, als die nodig zouden zijn.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 30 april 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 augustus 2012 om het beroep van de verzoekende partij onontvankelijk te verklaren.

Na de hoorzitting van 23 augustus 2012 beslist de verwerende partij op dezelfde datum om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

5.1 Vormvereisten

Het beroepschrift (001) werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. Het bewijs van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen is bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding. Het bewijs van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan de aanvrager is niet toegevoegd. Het beroepschrift (001) is dienvolgens onontvankelijk. Bovendien werd in dit beroepschrift geen hinder aangetoond, die voortkomt uit de aanvraag, maar slechts verwezen naar het ontbreken van de mogelijkheid om op het tegenovergelegen perceel een nieuwbouw op te trekken.

In toepassing van art. 4.7.21. § 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening beschikt elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden, ingevolge de bestreden beslissing, over een termijn van 30 dagen ingaand de dag na deze van de aanplakking vermeld in art. 4.7.19. § 2, om een beroep in te dienen. De beroepsindiener werd door het college van burgemeester en schepenen bij brief van 24 april 2012 op de hoogte gebracht van de beslissing.

Het beroep is gedateerd op 30 april 2012 en werd dezelfde dag op de post afgegeven. Het beroep werd op 2 mei 2012 ontvangen op het provinciebestuur. De termijn van 30 dagen werd gerespecteerd.

...

7. Besluit

1) Het beroep ingediend door de heer Marcel Verbruggen-Schellemans, Klein Holland 9 bus 102, 1840 Londerzeel, derde tegen de vergunning van het college van burgemeester en schepenen van Londerzeel van 16 april 2012, afgeleverd aan de heer en mevrouw Goossens-Vanderstappen, Schranckaert 9, 1840 Londerzeel, onontvankelijk te verklaren.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

De heer Mark VAN HOUT en mevrouw Godelieve KONINCKX hebben met een aangetekende brief van 6 oktober 2012 ook een beroep tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot

vernietiging van de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer 1213/0085/SA/3/0073.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Rekening houdend met het feit dat de verbouwing zal starten met de aanleg van de regenput en filter in de wegzate van de openbare weg, verzoeken beroepers U, bij wijze van voorlopige voorziening, om de schorsing van de vergunningsbeslissing.

... ”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de Raad van State, moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in concreto beoordeeld worden aan de hand van de feitenuitenzetting die de vordering tot schorsing bevat.

Van een verzoekende partij wordt m.a.w. verwacht dat zij het ernstig nadeel bij een eventuele tenuitvoerlegging aantoont, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden.

Dit alles moet een verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte feiten en/of

verklaringen ter zitting kan géén rekening gehouden worden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

...

Verzoekende partij spreekt in zijn verzoekschrift evenwel op geen enkel moment van een mogelijks moeilijk te herstellen ernstig nadeel en toont a fortiori op geen enkel moment aan in welk opzicht de uitvoering van de bestreden beslissing voor hem een moeilijk te herstellen nadeel zou inhouden.

...

Verzoekende partij zet hierbij evenwel geenszins uiteen in welk opzicht de uitvoering van de bestreden beslissing in concreto voor hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden (geen omschrijving van enige hinder die de verzoekende partij ten gevolge van de uitvoering zou ondervinden).

Evenmin toont de verzoekende partij, aan de hand van een dienstig stuk (zoals bijv. een studie of onderzoek), aan dat de uitvoering van de werken effectief een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voor hem zou inhouden.

Verzoekende partij laat dan ook na om voldoende concrete en precieze gegevens aan te reiken om toe te laten om (de ernst van) enig nadeel daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen (...).

...”

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog het volgende aan toe:

“...

Dhr. Verbruggen spreekt steeds over een openbare weg wanneer het over onze voortuin gaat. Dit is niet correct. Het betreft hier onze voortuin en deze is volledig privé-eigendom en het heeft geen openbaar karakter.

Dhr. Verbruggen kan geen erfdienstbaarheid aantonen betreft onze voortuin/oprit.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten

beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De Raad stelt onder meer aan de hand van de bij het dossier gevoegde plannen vast dat de betwiste regenwaterput en filter reeds deel uitmaken van de bestaande toestand en dus geen uitstaans hebben met de thans bestreden beslissing. Aangezien de uitvoering van de bestreden beslissing geen aanleiding meer zal geven tot een ingreep in de wegzate zoals voorgehouden door de verzoekende partijen is de Raad van oordeel dat er geen enkele reden aanwezig is om de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing op die grond te schorsen.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoonst dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0088/SA/2/0076.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 juni 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van
Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER